

Edward Ćwiertak

Racibórz, woj. katowickie. Zamek - Ostróg

Informator Archeologiczny : badania 21, 234-235

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

I odpadkowa, dołki posłupowe, kopcowiaka [?].

Wydobyto znaczną ilość ruchomego materiału źródłowego, w tym około 9200 ułamków naczyń glinianych, 800 kości zwierzęcych, liczne egzemplarze ceramiki budowlanej (kafle, cegły, płytki ceramiczne/), przedmioty z żelaza, metali kolorowych i szkła.

Materiały i dokumentacja z badań przechowywana jest w PA PP PKZ O/Poznań.

Badania zakończono.

PYZDRY
woj. konińskie

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadzili mgr Krzysztof Gorczyca i mgr Józef Kapuska. Uczestniczył mgr Robert Czerniak z Muzeum Regionalnego w Pyzdrach. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koninie, Pierwszy sezon badań. Miejski mur obronny.

Fragment muru, uważanego dotychczas za fragment miejskiego muru obronnego, rozciąga się na odcinku 34 m na osi W-E od ulicy Kaliskiej w stronę skarpy warcianej. Mur w obecnym stanie jest mocno zniszczony. Od strony południowej jest częściowo odsłonięty i posiada średnią wysokość ok. 3 m. Od północy jest na całej długości zasypany i spełnia funkcję muru oporowego. Zbudowany jest z cegły różnej wielkości i pochodzącej z różnych okresów historycznych, a w przyziemiu także z kamieni i brył rudy darniowej. Wnętrze wypełnione jest gruzem.

Przeprowadzone badania sondażowe miały na celu rozpoznanie grubości muru, uchwycenie stopy fundamentowej i ewentualnego narożnika na końcu muru, a przede wszystkim ustalanie chronologii.

Sondaż I założony pod murem w odległości 7,4 m od wschodniego końca muru. Powierzchnia 3 m². Stwierdzono, że fundament posadowiony jest na gł. 0,36 m w wąskoprzestrzennym wykopie na serii warstw o łącznej miąższości 1,2 m. Wszystkie warstwy zawierały większą lub mniejszą ilość gruzu ceglanego i zaprawy oraz ślady spalenizny. Materiał uzyskany z tych warstw można datować na XVI - XVII wiek.

Sondaż II założony pod murem w odległości 25 m od wschodniego końca muru. Powierzchnia 3 m². Fundament posadowiony bezpośrednio na gliniastym calcu na głębokości 0,4 m. Wkop fundamentowy wąskoprzestrzenny. Materiał z wnętrza muru nowożytny.

Sondaż III założony na wschodnim końcu muru. Powierzchnia 3 m². Uchwyciono grubość muru - 1,1 m. Obecności narożnika nie stwierdzono. Koniec muru jest oblicowany ze wszystkich stron. Na głębokości 0,5 m zarejestrowano kamienną odsadzką fundamentową o wysokości 0,7 m. Wkop wąskoprzestrzenny. Warstwa budowlana wystąpiła na poziomie stropu odsadki. Fundament wkopany jest i częściowo posadowiony /0,4 m/ na serii warstw gliniastych zawierających materiał z XVI - XVII w.

Należy przypuszczać, że ten miejski mur obronny jest prawdopodobnie murem oporowym zbudowanym z cegły rozbiórkowej w wieku XVII.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie. Po opracowaniu będą przekazane do Muzeum Regionalnego w Pyzdrach.

Badania zakończono.

RACIBÓRZ
woj. katowickie
Zamek - Ostródg

patrz
późne średniowiecze

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Badań Architektonicznych
Oddział w Kielcach

Badania prowadził mgr Edward Őwiertak. Finansowało Muzeum
Okręgowe w Radomiu. Piąty sezon badań. Był kolegium pijar-
skie / XVII/XVIII - XIX w./

W ramach nadzórów archeologicznych przy pracach budowlanych, adaptujących zespół pijarski na siedzibę Muzeum Okręgowego w Radomiu, kontynuowano prace wykopaliłkowe w rejonie zachodniego skrzydła zespołu. W wyniku badań ujawniono relikty zakrytą, która w 2 połowie XVIII w. łączyła skrzydło zachodnie z kościołem pijarskim znajdującym się w centrum obiektu. Odsłonięto cały system komunikacyjny od zamurowanych wejść w skrzydło zachodnim, prowadzących zarówno na parter jak i piętro oraz pomieszczenia zakrytą z resztkami ceglanej posadzki. Układ ten został częściowo zakłócony w trakcie rozpoczętej w końcu XVIII w. budowy trójnawowego kościoła,

Ostatecznie w latach 1797-1824 zrealizowano murewany kościół jednonawowy połączony poprzez zakrytą ze skrzydłem zachodnim. Jednocześnie w piwnicach skrzydła zachodniego odsłonięto relikty fundamentów kamienicy, wcześniej mieszczarskiej /tzw. Kamienica Forestowska/ i drewnianej zabudowy gospodarczej. Zlokalizowano również pozostałości murewanego z cegły systemu odwadniającego piwnice skrzydła zachodniego datowanego na 2 połowę XVIII i 1 połowę XIX w.

Badania będą kontynuowane w zależności od problemów wynikłych w trakcie budowy, jak też w momencie prac ziemnych przy obniżaniu poziomu użytkowego dziedzińca wewnętrznego.

RADZIEJÓW
woj. włocławskie

patrz
późne średniowiecze

RAJSKO, gm. Opatówek
woj. kaliskie

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Kaliszu

Badania prowadził mgr Marek Gładzki przy współpracy mgr.
Tadeusza J. Horbacza /autorzy sprawozdania/. Konsultantem
prac był doc. dr hab. Leszek Kajzer. Finansował MKZ w Ka-
liszu. Pierwszy sezon badań. Relikty dworu nowofitynego
/XVII-XVIII w./

Stanowisko znajduje się około 200 m na północ od zwartej zabudowy miejscowości, na grun-
tach stanowiących własność ob. Lucjana Wasędobyła. Położone w przykrawędnej partii doliny małego owalu
cieku wodnego. Zajmuje teren niewielkiej wyspy o kształcie zbliżonym do lekko spłaszczonego owalu
/około 45 x 35 m/, powstałej w wyniku odcięcia mokrą fosą. Połączone to zostało z podwyższeniem
powierzchni pierwotnej materiałem uzyskanym podczas kopania tej przeszkody. Of duża wyspa prze-
biega mniej więcej wzdłuż linii W-E.

Badania miały charakter sondażowo-rozpoznawczy. Wzdłuż osi W-E stanowiska wytyczono ciąg
7 wykopów /nr I-VII/ o wymiarach 4,5 x 2,0 m każdy, poprzedzielanych 0,5-metrowymi murkami profi-
lowymi. Eksploracją objęto tylko wykopy oznaczone nr II, IV i VII.

W wykopie II natrafiono na popojarowe pozostałości budynku mieszkalnego. Była to warstwa
silnie spleczonego rumożu ceglanoego i przepalonego drewna /grubości około od 40 do 90 cm/. Za-
wierała dość znaczne ilości ruchomego materiału zabytkowego, z przewagą fragmentów ceramiki na-
czyniowej i kafli piecowych. W sągu stanowiska natrafiono na silnie wytarte i załamane y sze-
łag koronny /tzw. boratynkę/ Jana Kazimierza /1648-1668/ z 1664 r.